

Vrouw & werk

Vrouw & werk

Gesprekken over roeping in
maatschappij, gezin en kerk

Roosmarijn Reijnoudt

Ĵ/groen

Vrouw & werk
Gesprekken over roeping in maatschappij, gezin en kerk
Roosmarijn Reijnoudt

ISBN 978-90-8897-301-7
ISBN e-book 978-90-8897-341-3
NUR 740
C-NUR 040

Ontwerp omslag: Huis van Mijn
Ontwerp binnenwerk: Gewoon Geertje

Bijbelteksten worden geciteerd uit de Herziene Statenvertaling
© 2010/2016, tenzij anders aangegeven.

© 2023 Groen, een imprint van Jongbloed Christelijke
Media – LEEUWARDEN
Alle rechten voorbehouden.

www.jongbloedmedia.nl
www.uitgeverijgroen.nl

Inhoudsopgave

Voorwoord Roosmarijn Reijnoudt	7
Mirjam Bikker	12
<i>'Toen dacht ik: Heer, laat me een instrument zijn in Uw hand; mag dit stoppen? De tippelzone is gesloten ...'</i>	
Ellen Genee	28
<i>'Er zijn hier zes scholen waarmee we contact moeten onderhouden; die kun je niet alle zes bezoeken om te luizenpluizen.'</i>	
Renate Molenaar	44
<i>'En dan ben je ineens niks meer. Ja: gehandicapt. En dat is alleen maar rot en shit.'</i>	
Rina Molenaar	60
<i>'Ik kom niet omdat ik vrouw ben, maar ik kom als het om inhoud en kwaliteit gaat.'</i>	
Christien van Olst	76
<i>'Als ik mag delen hoe God naar iemand kijkt, is mijn dag geslaagd.'</i>	
Willemien van de Ridder	92
<i>'Ik ga bij mijn ouders wonen, zodat ik voor hen kan zorgen.'</i>	

Hanneke Schaap-Jonker	108
<i>'Ik kan er erg van genieten om tussen neus en lippen door een levensles op het aanrecht te leggen.'</i>	
Annemarthe Westerbeek	126
<i>'De transitie naar het moederschap vond ik de ingewikkeldste.'</i>	
Hilde Westerman-Dannenbergh	142
<i>'Ik zat niet op kinderen te wachten.'</i>	
Anna Yilmaz	160
<i>'Ik wilde het stereotype beeld van een vrouw bij defensie doorbreken; laten zien dat het niet allemaal kenauw zijn die in de modder lopen en schieten.'</i>	

Voorwoord

Voor je ligt een bundel met tien interviews met christelijke vrouwen over hun opleiding en arbeidzame leven, of het ontbreken daarvan. Het zijn tien diepgaande verhalen die – soms voor het eerst aan een ander toevertrouwd – de ontwikkeling van elke vrouw laten zien vanaf de keus voor een opleiding tot het werk dat ze nu doet, of niet meer doet.

Niet elke beroepsgroep komt in dit boek aan bod. Maar wellicht kun je jezelf als verpleegkundige herkennen in de valkuilen van een coach, of als leerkracht in de afwegingen van de hoogleraar, of als mantelzorgster in de gedachtegang van de veldwerker.

Alle geïnterviewden gaan hun weg met God, soms omdat ze zich geroepen weten tot een speciale taak; een andere keer omdat ze eenvoudigweg afhankelijk wandelen in het spoor dat Hij met hen gaat.

Op de terugweg na de interviews voor dit boek belde ik steevast mijn moeder. Om even de meest opvallende dingen op een rijtje te zetten en te delen wat me inspireerde, elke keer weer. Na bijvoorbeeld het gesprek met Rina Molenaar, die zoveel leed heeft gezien en daardoor, denk ik, zo dankbaar in het leven staat; na het interview met Christien van Olst, die na een diep dal in haar leven leerde wie ze is en nu andere vrouwen bijstaat; na de ontmoeting met Renate Molenaar, die een heel kort werkzaam leven had, door een

dramatisch ongeluk. Hoe ingrijpend is dat? Krijg dat maar eens klein. Die punten, daar hadden mijn moeder en ik het dan over.

De les die ik trok uit alle interviews? Hoe kwetsbaar is het leven; hoe relatief is werk; hoe waardevol is een betaalde baan, waarin je denkt een bijdrage aan de wereld van nu te kunnen leveren.

Als elfde vrouw weet ik dat het leven niet maakbaar is. Nadat tien vrouwen hun foto en paspoortje inleverden, voelde ik dat het mijn beurt was om zo'n paspoort in te vullen en iets van mijn eigen verhaal te delen. In elk interview nam ik immers telkens iets van mijn eigen ervaring met opleiding en werk mee.

Mijn studie kon ik vanwege een chronische ziekte niet afronden en ook fulltime werken blijkt nu te veel gevraagd. Na gedeeltelijk te zijn afgekeurd, weet ik dat een betaalde baan van grote betekenis kan zijn voor je persoonlijke ontwikkeling. Tegelijkertijd: werk is relatief. Uiteindelijk zijn we geborgen in Gods handen en gaat het erom wie we zijn in Hem; met of zonder partner, met of zonder gezin, met of zonder werk. God ziet ons aan in Christus. Soli Deo Gloria.

Denk je eraan om jouw verhaal ook te delen? Sluit je dan, in jouw omgeving, maar aan als twaalfde vrouw; de twaalfde, als de twaalfde discipel.

mei 2023

Roosmarijn Reijnoudt

Roosmarijn Reijnoudt

Geboren in: 1988, Scherpenzeel

Mijn woonplaats: Staphorst

Studie: Docent beeldende kunst en vormgeving

Mijn werk: Journalist

Omdat: het voldoening geeft om mijn kennis ook buitenshuis in te zetten en de contacten met collega's onderhoudend en verrijkend zijn.

Mijn boegbeeld, mentor: Mijn vriendin Roos. Het is inspirerend en bewonderenswaardig hoe zij in lijden en tegenspoed blijft zoeken naar mogelijkheden en die vaak vindt in creatieve uitingen.

Deze bijbeltekst inspireert me: 'Dank God in alles. Want dit is de wil van God in Christus Jezus voor u.' (1 Thess. 5:18)
Omdat het een opdracht is om God in voor- en tegenspoed te danken voor wat Hij geeft; en dat is vaak veel meer dan je op het eerste gezicht ziet.

Mijn angst: Buiten zijn in het donker.

Ik zie uit naar: een eigen huis voor ons gezin. Nog even geduld en dan hopen we ons huis te mogen bouwen.

Ik heb niets met: mandarijntjes pellen. Dat velletje onder je nagels; ik krijg er al kippenvel van terwijl ik het intik.

Mirjam Bikker

Geboren in: 1982, Gouda

Mijn woonplaats: Gouda

Studie: Nederlands Recht

Mijn werk: Tweede Kamerlid ChristenUnie

Omdat: ik wil opkomen voor mensen die kwetsbaar zijn.

Mijn boegbeeld: Mijn ouders die me hebben geleerd om met Jezus te leven en het goede voor anderen te zoeken.

Deze bijbeltekst inspireert me: 'Zoek de vrede voor de stad waarheen Ik u in ballingschap heb gevoerd. Bid ervoor tot de HEERE, want in haar vrede zult u vrede hebben.' (Jer. 29:7)

Mijn angst: Dat we te veel in onze eigen bubbel zitten waardoor we de verbinding verliezen met elkaar. Dan gaan we voorbij aan wat Jezus ten diepste van ons vraagt: dien de ander.

Ik zie uit naar: verse appeltaart, mooie momenten met ons gezin, wandelen in de duinen.

Ik heb niets met: bowlen. Maar voor een avondje met je kinderen zet je je daar overheen. Dan doe je die mooie schoenen toch maar aan. ;)

Een buitenstaander denkt al gauw dat het brandalarm afgaat als een zoemer langdurig door het Tweede Kamergebouw klinkt. Mirjam Bikker verblijft of verbloost echter niet en praat onverstoorbaar door. Het blijkt de bel te zijn die veelvuldig afgaat in het gebouw van de volksvertegenwoordiging. Bijvoorbeeld omdat er een plenair debat begint, de Kamerleden worden opgeroepen te stemmen of omdat de vergadering geschorst wordt.

Het is december 2022 als dit interview plaatsvindt. Mirjam maakt zich op voor de laatste werkweek voor het kerstreces. Kort na de vakantie kondigt Gert-Jan Segers aan te stoppen als Tweede Kamerlid en partijleider. Mirjam wordt de nieuwe leider van de ChristenUnie.

Je bent nu ruim anderhalf jaar lid van de Tweede Kamer. Word je al herkend op straat?

‘Ja, de tijd gaat snel. Op station Gouda, in mijn woonplaats, word ik wel herkend. Op station Den Haag ook, maar daar lopen mensen die alles rondom de politiek continu volgen. Bij de ingang van het Tweede Kamergebouw staan soms mensen die even een foto willen maken. Vaak vragen ze dat aardig en soms krijg je in vrij ruwe bewoordingen feedback.’

Hoe vind je dat?

‘Dat is niet erg; mensen moeten van hun hart geen moordkuil maken. Op het station vragen ze het me ook weleens, of ik die herkenning niet vervelend vind, maar voor mij is het geen probleem. Misschien was ik het ook al gewend. Mijn moeder was juf, dus als we door het dorp liepen, was het vaak: “Ha juf!”’

Maar dat is wel een heel ander beroep.

‘Ach ja, juf of Tweede Kamerlid; qua herkenning maakt het niet uit. Het een is wat meer lokaal dan het ander misschien.’

Het is een reactie die Mirjam typeert. Ze is van het type: doe maar gewoon, dan doe je al gek genoeg. Ze praat graag over haar werk,

zolang het maar over de inhoud gaat. In Utrecht, waar ze van 2006 tot 2013 in de gemeenteraad zat, streed ze tegen uitbuiting en mensenhandel in de prostitutie. De raamprostitutie werd uiteindelijk gestopt. Daarna krijgt haar politieke loopbaan in Den Haag een vervolg.

Hoe zien jouw werkdagen eruit?

‘Die zijn heel divers. Als ik hier aankom, heb ik een verwachting van hoe die dag zal zijn, maar als ik thuiskom, is die vaak anders verlopen. Elke week heeft wel zijn eigen patroon. Op maandag bereiden we de debatten voor en op dinsdag vergaderen we als fractie. De Tweede Kamer vergadert over het algemeen op dinsdag, woensdag en donderdag, van ’s morgens tot ’s avonds laat. Dus eigenlijk moet je op maandag en vrijdag de andere dingen doen die horen bij dit werk: stukken lezen, mensen ontmoeten – want je bent volksvertegenwoordiger – en je verdiepen in de dingen die in jouw portefeuille spelen. Ik heb Zorg en Justitie in mijn pakket, dus het gaat bij mij vooral over die onderwerpen.

Dinsdag begint met een fractievergadering: gebed en bijbellezen en verder de politieke week beschouwen en elkaars bijdragen doornemen. Daarna is er ’s middags het bekende vragenuurtje en hebben we heel wat stemmingen en moties. Afgelopen week waren dat er tweehonderd en daar moet je allemaal bij zijn en je moet ook goed weten hoe je stemt. Daarna start vaak nog een commissie- of plenair debat en dat kan dan weer tot ’s avonds doorlopen.

Woensdag en donderdag zijn in dat opzicht iets voorspelbaarder, want dan kan het de hele dag debat zijn. Dan heb je bijvoorbeeld een commissiedebat; of een plenair debat in de grote zaal met de blauwe stoelen, over nieuwe wetten of dingen die gebeurd zijn.

Op vrijdag ga ik op werkbezoek om ergens rond te kijken en in gesprek te zijn met mensen en zo goed te weten wat er speelt. Verder probeer ik op vrijdagmiddag thuis te zijn als de kinderen uit school komen.’